

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- és Czerna-utca sarkán
Papp F. butoraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
11 óra között.
Könyv, kister-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR.
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Égész évre 7 frt feletre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábszoros gárumbor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
teknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

133. szám.

Brassó, Kedd, november 22-én.

III. évfolyam 1887.

A kamarai választások.

A kereskedelmi miniszter f. évi 70.718. számú rendelete alapján a brassói kereskedelmi és iparkamara — melynek mandátuma már egy évvel ezelőtt lejárt — újonnan alakítandó.

A külső megyékben a kültagok már megválasztottak s csak sajnálattal vettük tudomásul, hogy az érdeklődés vidékszerre nagyon gyenge volt. Ez pedig mindenestre szomorú tünet, mert elvégre, ha a kamara nem felel meg hivatásának, abban nagy része van a vidéknek is, melynek mandatáriusai elfoglalják ugyan a megválasztást, de egyáltalában semmi részt nem vesznek benne; nem gyakorolják azt a befolyást, mely őket törvény szerint megilleti s a mely esetleg arra is képesíti őket, hogy valóságos fordulatot idézzenek elő a kamara életében és működésében.

A vidék panaszkodik a brassói kamara ellen. Nem tagadjuk, hogy ez a panasz jogosult, bár viszont azt is el kell ismernünk, hogy a kamara az utóbbi időben mégis inkább teljesíti hivatását, mint eddig, bár még mindig nem abban a mértékben, mint mi azt óhajtanók s a kereskedelmi meg iparkörök érdeke megkívánna.

A kereskedelmi kamara jó vagy rossz volta emelkedést vagy hanyatlást idéz elő iparban és kereskedelemben. A hivatása magaslatán álló kereskedelmi kamara szüntelen az ipar és kereskedelem emelésén fáradozik, — megragad minden alkalmat, melynek segítségével egyik vagy másik irányban a kereskedelem vagy ipar segélyére lehet; igyekszik felülemelkedni a lassu bürokratizáción, az iparosokkal s kereskedőkkel és azok között él, gyakorlati téren működik, kezdeményez és megvalósít, keresi a hiányokat s azokat megtalálva, orvosol; impulzust ad különböző irányú tevékenységre s a hol csak lehet, ott töle telhetőleg képviseli az ipar és kereskedelem érdekeit. Egy jó kereskedelmi kamara évi jelentései mindmennyi tükre a viszonyoknak, mindmennyi módozat a hiányok pótlására, s nem pusztán statisztika.

A jó kereskedelmi kamara az a vérkeringés, mely szabályos mozgása által életet teremt. Ennek éppen ellenkezője a rossz kamara, mely megelégszik az ezrekre menő kamara-díjak elhasználásával, sőt adósságra is dolgozik;

mely teremt hatalmas bürokratizmust s ezzel kapcsolatosan működésében elposványul; kezdeményezést nem ismer, közvetlen érintkezésben és kontaktusban az iparos és kereskedő osztálylyal nincs, évi jelentéseit három-négy évenként egyszer adja közre, mely hivatásának az által vél eleget tenni, hogy hivatalt teremt és e hivatalban tétlenséget produkál; — szóval: a rossz kereskedelmi kamara azonos a szó igazi értelmében vett bürokratizációval.

Nem czélunk sem jobbra, sem balra. Nem mondjuk itt, hogy a mi kamaránk jó-e, vagy rossz. Csak azt akarjuk konstatálni, hogy — ha rossz a mi kamaránk s nem áll hivatása magaslatán, mint azt annyi oldalról halljuk hangoztatni, — abban oroszlanrésze a kamarai tagoknak, úgy bel-, mint kültagoknak van, kik egyenlő jogokat gyakorolhatnak. Nem mondjuk, hogy a rossz kamara tisztikara nem hibás. Mert elvégre annak a tisztikar-nak éreznie kellene magában annyi ambíciót, hogy az állásához kötött várakozásoknak mindenben megfeleljen. De ha az a tisztikar nem érzi ez ambíciót, akkor előtérbe lép a kamarai tagok joga és kötelessége, hogy a kötelességét mulasztó tisztviselővel szemben azt az eljárást foganatosítsák, melyet a törvény kezökbe ad. — A kamarai tagoknak jogaik vannak; jogok, melyeket a törvény biztosít. Ámde a kamarai tagoknak kötelességeik is vannak; kötelességek, melyeket a választók bizalma ró reájok. E kötelesség parancsolja, hogy azoknak a tagoknak tevékeny részt kell venniök a kamara beléletében s befolyásukat az ipar és kereskedelem közös érdekei javára érvényesíteniök. Ha ezt a kötelességet nem teljesítik, akkor őket terheli első sorban a hiba, a miért a kamara nem tud hivatása magaslatára föl-emelkedni.

Akarmilyen lett legyen is kamaránk a multban, az érdekelt kereskedőknek és iparosoknak oda kell törekedniök és ez saját jól felfogott érdekeikben kötelességök, hogy jövőben a kamara kintinő, mintaszerű legyen.

A fővárosi kamarán kívül nincs az országnak egyetlen kamarája, melyre annyi és oly fontos feladat vár, mint a brassói. És mégis a brassói kamara legyen az, melyre panaszkodik a kormány, melynek mulasztásait

vetik szemünkre Budapesten, Kolozsvárt, Debreczenben és saját területén?

A mi kamaránknak hivatása új életet önteni kereskedelmünkbe és iparunkba. Törvénybiztosította jogai- és hatáskörénél fogva az ő hivatása volna — senki másé — a piacot vesztett iparnak új piacot teremteni; hazai és külföldi köröket azokra a kincsekre figyelmessé tenni, a melyek ott a Székelyföldön parlagon hevernek; arra az égető szükségre reámutatni, melyet a brassói ipar szenved, annak szükségét hangsúlyozni s azt keresztül is vinni, hogy a Fogaras-, Nagy-Küküllő- s Szeben megyék területén lévő primitív iparágak a kor színvonalára emeltessenek, s hogy a hétfalusi lakosság ipar teremessék; szóval a mi kamaránk kötelességei s teendői oly halmazt képeznek, melyeket itt felsorolni is lehetetlen.

De hogy e kötelességek s feladatok ne csak papíron legyenek, a kamarának hivatása magaslatán kell állania, a kamarának mintaszerűnek kell lennie.

Ez pedig most az egyszer ismét a választókörzségtől függ, a kamaraterület kereskedőitől és iparosaitól. Brassóme gyében talán még ez év folytán meg fog ejtetni a választás. Harmincznégy kamarai tagot kell majd választani. Válaszszanak olyanokat, kik eddigi valóban közhasznú működésükkel elég garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a választók bizalmát csak azok érdekeinek megóvására fogják felhasználni.

Válaszszanak nemzetiségre való különbség nélkül oly férfiakat, kik elég bátorsággal is bírnak nyíltan síkra szállni a választók érdekeiért, szóval csak azokat választás- szák meg, a kik maguk tudatával bírnak annak, hogy mi a hivatása egy kereskedelmi kamarának.

Itt az idő, melyben a kereskedők és iparosok maguk dönthetnek ügyeik intézése fölött. Döntsenek tehát úgy, hogy javukra szolgáljon, nehogy később önközta panaszra legyen okuk.

Belföld.

Brassó, nov. 21. (Az állampénztár pénzkészlete) Tisza Kálmán miniszterelnök a jelen év folyamán nem szándékozik hitelműveletbe fogni, mivel a pénztári készlet teljesen elegendő a legközelebbi hetek szükségleteire. A jövő év első hónapjaiban legfeljebb a törlesztési járadék kibocsátását foganatosítják.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A két idegen.

Angolból: Vincze D.
(Folytatás.)

— Egy levél érkezett atyántól, a melyben elpanaszolá szerencsétlenségét. Egy reggel ugyanis, midőn a legkisebb szerencsétlenségtől sem tartott, tengeri rablók törtek reá. Kétségbeesett ellenállást fejtett ki, de végül mégis legyőzött és foglyul esett. Magukkal vitték Tripolisba. Az összeg, mit váltságdíjul követelnek, oly tetemes, hogy lehetetlen azt valaha megszerezniük. Levelében atyám is azt írja, hogy le kell mondanunk minden reményről, hogy valaha viszontlássuk egymást.

A leány szemei megteltek könnyekkel és néhány percig nem tudott szóhoz jutni; de fájdalom végre erőt véve, folytatá:

— Igyekeznünk fogunk tisztességes uton, szegénységünkhez képest, összeszedgetni e pénzt. Kemény küzdelem ugyan, mert nekünk itt csak ezen kis kávéház-csaskánk van, hasznunk pedig nagyon csekély. Prosper is keres hetenként néhány frankot sajkájával a kávéházban, de bizony sok esztendő kell még ahhoz, míg teljesíthetjük reméljük ezen nagy feladatot.

— Mióta van atyjuk elfogva? — kérde az idegen.

— Tíz éve.

— Lehetséges-e?

— Mikor elment, tíz éves voltam. Távozásakor megcsókolta mind a két orcámat, — folytatá Nina mosolyogva, gondolataiba merülten. — Most husz éves vagyok.

— Szegény gyermek! — mondá az idegen igaz gyöngédséggel.

— Ez idő alatt összegyűjtöttünk közel három-ezer frankot. Talán még tíz évig, ha a szerencse is kedvez, képesek leszünk összeszedgetni a kívánt összeget és akkor majd ott ülhet atyánk ismét abban az ódon szögletben, a hol ön most ül, úgy, mint akkor, midőn utolszor láttam őt.

Mialatt így beszélt, az a merengő tekintet, melyet az idegen észlelt, mindannyiszor megjelent sötét szemeiben s ő fokozódni látszék gondolataiba.

Az idegen észrevéve, hogy egészen mellette feledte magát, fölkelte ülőhelyéből s egy elfojtott sohaj-tással átment a terem másik részére, a hol Nina bátyja és a halászok még dominóztak s kezét a csolnakos vállára téve, mondá:

— Prosper ur! Az idő közelg az elutazásra. Hanem míg elmennék, igyunk egyet Szeretném, ha az ön barátai is velünk tartanának.

A halászok örömmel fogadták az ajánlatot. — Prosper körös-körül töltött a poharakba. Mindenki fölkelte és közeledett az idegenhez, egyszersmind jó utat kívánva neki. Végre az idegen fölállott s indulásra hívta a révész.

kívánva neki. Végre az idegen fölállott s indulásra hívta a révész.

Cornillon Prosper segítette felvenni felsőjét, mi-alatt Nina félénken közelgett, kezét feléje nyújtva és búcsút véve tőle. Azután távoztak a szélben és esőben; a halászok követték őket, míg Nina egyedül maradt a kávéházban. Kezeit összekulcsolva s mely gondolatokba merülve ült ott, várva bátyja hazatértét.

II.

A vén tengerész.

Ismét zivatar vonult végig Marseille utcáin. Néhány hét óta üvöltött már a szél, mely a földközi tengeren keletkezett. A kikötő tömve volt hajókkal, melyeket oda terelt a zivatar. Ilyen időben jó keresete volt Cornillon Prospernek; sajkáját bérbe vették reggeltől estig. Ez fárasztó munka volt ugyan, de a nemes ösztön kitartásra lelkesíté őt. Az a gondolat ösztönözte, hogy atyját kell kiszabadítani.

Egy este, kimerülten a szakadatlan munkától, lepihent, könyökére támaszkodva egy asztalra, a kávéház egyik szögletében, közel a tűzhelyhez. Nemsokára feje karjára hanyatlott és ő elszenderedett. A tűzzel szemben ült nővére, Nina; arcán fáradtság látszott, de nagy, merengő szemei nyitva maradtak, bár késő este volt már. De a záróra még nem érkezett el s így ébren kellett maradnia s nyitva tartania a Cornillon-kávéházat. Minden pillanatban jöhet egy vendég. Né-

Brassó, nov. 21. **(A delegációk.)** A magyar delegáció zárulása kedden, folyó hó 22 én lesz, mivel a határozatok legfelsőbb szentesítés végett csak 20-án érkeztek Gödöllőre s a magyar delegáció az országgyűlés mindkét házának házszabályaitól eltérőleg még mindig ragaszkodik ahhoz a határozathoz, hogy a jóváhagyott határozatok egy összülésen hirdetessenek ki.

Brassó, nov. 21. **(A magyar fegyvergyár.)** Tisza Kálmán miniszterelnök és Fejérváry Géza br. honvédelmi miniszter a Budapesten felállítandó fegyvergyár ügyében az utóbbi napok folyamán beható tárgyalásokat folytatott. A tanácskozások most már annyira haladtak, hogy egy egészen új, a technika leghaladottabb követelményeinek teljesen megfelelő, napenként 250 fegyver előállítására berendezett fegyvergyár létrejött biztosítottan tekinthető.

Külpolitikai szemle.

Brassó, nov. 21. — A német trónörökös betegségről újabban semminemű tudósítás nem érkezett.

A francia kamara nov. 19 ikén tartott ülésén a szélső balpárt beadta a conversióra vonatkozólag az interpellációt. Rouvier azt indítványozta, hogy a vita a conversio érdekében november 24-ére elhalasztás és felvetette a bizalmi kérdést. Az elnapolási indítvány 328 szavazattal 242 ellen elvetetett. Rouvier erre kijelentette, hogy a kabinet beadja lemondását. Rouvier az ülés zártával távozván, Clemenceauval találkozott, s ehhez a következő szavakat mondta: „Ön nagy tehertől szabadított meg és most nincs más hátra, minthogy Grévynek azt tanácsoljam, hogy önt hívja meg a kormányba.” A miniszterek az ülés után elmentek Grévy elnökhez, hogy beadják lemondásukat. Grévy elnök elfogadta a lemondást és felkérte őket, hogy a folyó ügyeket egyelőre tovább vezessék. Rouvier tanácsára Freycinet és a mint hallatszik, más személyiségek is meghívtak Grévyhez. A helyzet igen bonyolódott. A republikánus párti képviselők általános pártot törek-szenek szervezni, hogy ennek segítségével erős és republikánus-pártiak részéről kifogás alá nem vehető kormányhatalmat teremtsenek. Grévy lemondása esete a senatus liberalis tagjai Carnot senator körül csoportosulnak.

Nagy feltűnést keltett mindenütt azon Sophiából érkezett hír, hogy a bolgár kormány a szerb ügyvivőnél házkutatást rendelt el, az ügyvivőt magát letartóztatta és összes papirjait lefoglalta. A szerb kormány felvilágosítást kért. Külföldieknek Sophia területére lépni tilos.

Az orosz kormány a bolgár kérdés rendezése végett javaslatokat terjesztett elő Londonban, a melyeket azonban a külügyminisztériumban nem fogadtak el, azzal a megjegyzéssel, hogy Anglia, mint a többi hatalmak cabinetjei is, a nehéz kérdés megoldására a legalkalmasabbnak azt vélik, hogy Bulgária jelen állapotában ne háborgattassék.

Suvalov berlini orosz nagykövet megkapta a fekete sasrendet. Az udvari ebéden a csár igen barátságosan poharat emelt Bismarck herczegre.

Az e hó 17-én tanácskozássra egybegyűlt szerb képviselők elhatározták, hogy a kormánynak a skupstinában előterjesztendő javaslatait elvben elfogadják. Ellentétben az ellenzéki lapok híreivel a kormánynak teljesen komoly szándéka az alkotmány revisióját megvalósítani és azt már a jövő tavasszal életbe léptetni.

mely vendég pedig, ha Nina nem volna oly figyelmes, képes volna békételenkedni. Valóban alig volt több nyugalma és pihenése a szegény leánynak, mint fivérének Prospernek.

Abban a perczben — már jó későre haladt az idő — midőn Nina már oltogatni kezdé a lámpákat s készült az üzletet bezárai, az ajtó csendesén kinyílt. Egy durva ruhába öltözött öreg ember, nyakára huzott gallérral, mintegy titokteljesen huzódott be a kávéházba. Gyengén, tétozva, durva, napbarnított kezével levette széles karimájú kalapját, azután egy asztal mellé ült, közel a tűzhelyhez, átellenben azzal, a melyre Prosper hajtá fejét. Leült és simogatni kezdé hosszú, fehér szakállát. Gondolataiba merült, a nélkül, hogy csak föl is tekintett volna.

— Mivel szolgálhatok, uram? — szólta meg a leány, kis vártatva.

Az öreg lassu hangon válaszolt, még fejével is intett:

— Kérek egy feketét.

Nina sietve tett elébe egy csésze kávé, és miután egy kis poharat is megtöltött cognackal, ismét elfoglalta előbbi helyét a takaréktűzhelynél.

(Vége következik.)

Román lapszemle.

— A „Gazeta” titka, a „Tribuna” pártja a bokrban. —

Nagy titkot fedezett fel a „Gazeta” s adjuk tudokra mi is ezt a nagy titkot olvasóinknak. Egyik erdélyrészi törvényszéktől hárman pályáztak egy állomásra. — Az elnök első helyen Boér nevű pályázót ajánlotta. Néhány nap mulva mérges levelet kapott az elnök az igazságügyi minisztertől, hogy miként ajánlhatott első helyen egy románt. Az elnök be-kérte Boértől keresztlevelét s ime kitűnt, hogy Boér nem román, hanem magyar és még hozzá kálvinista. A keresztlevelél Budapestre vándorolt és a kálvinista Boér megkapta a kért állomást.

Igy írja ezt a „Gaz.” az ő 242. számának vezércikkében siralmas lére feleresztve, hogy tegye meg hatását Bukarestben. De igaz-e ez? A „Gaz.” lelke számoljon érte; mi azt hisszük, hogy olyan szent igaz, mint a Beliczay szolgabíró malaczai s az akasztott daskel meséje. Hanem azért az ilyen ázsiai helyzetből csak akkor szabadulnak ki a románok, midőn biztos kezességük leendő arra nézve, hogy a miniszterek nem üznek játékot az ő egyéni és nemzeti érdekeikkel, melyeket a passivitáival védelmeznek meg legbiztosabban.

Palavre si palevre! De még nagyobb dolog is történt a világban. Az E. M. K. E. kétezer perselyt fog itt-ott elhelyezni s ezek közül egyet talán épen a „Lenszeren.”

Idejében is siet figyelmeztetni hű románait, hogy bele ne botoljanak ama perselyekbe, mert baj lehetne belőle. Azt azonban elfelejtette tudatni olvasóival, hogy az E. M. K. E.-nek 271 ezer forintja van, rövid két év alatt a hazafiak áldozatkészségéből összegyűjtve. Hányszor öltötte ki két év alatt nyelvét a „Gaz.” az E. M. K. E.-re s ime mind hiába! Mégis mozog a föld lábai alatt s hogy bosszusága tetőpontra érjen, még Szász K. szentatyja is magyar nyelvre tanítja a közös hadseregbeli tiszt urakat.

Ha ez még mindig megy, meg sem állunk, nem Boszniaig, hanem Bruszszaig. A román értelmiség Telcstől Orsovaig egymás között duhajkodik, mi ezalatt gyűjtjük a kultúregylet számára a perselyekbe a krajczárokat s ezekből forintok lesznek.

Melyik hazafias foglalkozás? Egy iskola belügyéből olyan patáliát csapnak egymás között, — ugy ösz-sze vissza vesznek, hogy valóban sajnálkozni lehet, mennyire kiskorúak. Az ő dolguk, mi csak feljegyezzük, mint kulturadatot.

Aztán ránduljunk Szebenbe, hogy lássuk a „Tribuna” jövő nagy nemzeti pártját, melyet a „Telegraf Roman” is lámpával keres, s még sem talál sehol. „Szeretnők tudni, kivel van dolgunk. Ki a vezér, kik a vezetői ennek a nemzeti pártnak?” „Igaz, hogy a „Tribuna.” Doda generálishoz dörzsölődik s ezt mutatja be, mint pártfőnököt, de ez is csak reklam most, midőn az előfizetéseket nemsokára meg kell ujtani. Doda generális nagyon népszerű ember, de már azt még ő sem hinné el, hogy a román közönség annyira naiv lenne, hogy elhiggye, miszerint egy generálisból kitelnék egy nemzeti pártvezér is. Gyermekes vezére maga Doda sem óhajtana lenni. Vagy talán a „Tribuna” akar pártvezér lenni?

De hát ki az a „Tribuna.” A világ azt hiszi, hogy Slaviciu. Igen ám, de Szlavics kijelentette a kolozsvári esküdszék előtt, hogy ő nem ért a politikához. Azt is kijelentette Szlavics, hogy ő sohasem hazudott.

Hátra van még a „Tribuna” havonként minden megokolás nélkül változó szerkesztője, de a mai szerkesztő Casolczán Andrian ismeretlen mennyiség. Ezek a „Tribuna” nagy emberei, lehetnek a színpalak mögött mások is, de egy nemzetiséget nem lehet a bokrok mögül vezetni. A ki bátorságot érez magában pártot alakítani, annak legyen bátor-ága előállni.

Igy mutatja be a „Tribuna” jövő nagy nemzeti pártját a „Telegraf Roman”. Gyerekeskedés az egész, ha csak Doda generális nem szedi sorba a „Tribuna” gyerekeit. Alig lesz erre kedve. Idáig vitte a tulzó románokat a sokat hánytorgatott passivitata. Se előre, se hátra.

„Nem hisznek a Tribunának, még ha jót ír is, e miatt duhajkodik a kolozsvári lapok ellen” jegyzi meg a „Tr. R.” Mikor lesz hát ama nagy nemzeti párt keresztelése? Majd ha fagy.

Czenkalji.

Visszhang a „Csángóinkért” czimű közleményre.

(Folytatás és vége.)

A mint tudva vnn, Hétfaluban az intelligencia többségét a papok, tanítók és jegyzők képezik. A vád tehát csak ezeket érheti, kik hivatva lennének tervelni és alkotni. Igen, de hát hol és kivel? A nép, a

ve; a kereskedők és iparosok pedig, kiket még a vámháború tönkre nem tett és el nem kergetett, azoknak elég a magok terhe. Volna még egy néhány emberünk a hivatalnokok sorában, ámde ezek más szemüvegen nézik a világot, irányadólag nem működnek, noha áldozatokat mindig szívesen hoznak a közügy állására. És itt jegyezzük meg, hogy Hétfalu fekvése is már elég akadály az intelligencia gyakori érintkezésének. A központtól annyira távol esnek egyesek, miszerint nem csoda, ha a Hétfaluban egyedül kulturális intézménynek ismert olvasóköri nem működhetik intensív erővel.

Tehát nem a kultura iránti érdektelenség, de nem is épen a csángók önzése s még kevésbé az intelligencia lanyhagságán törnek meg a nagy események, — de vannak közbenálló akadályok is, miket figyelmen kívül hagyni sem nem jogos, sem nem méltányos.

És most már térjünk a látnivalókra s mutassuk meg, hogy a „csángóinkért” lelkesülő, most ez egyszer nem nagyító, hanem kicsinyítő szemüvegen tekintett felénk.

A legfőbb és legszükségesebb kulturális tényezők Hétfaluban megvannak, ezek: a templom és iskola. Ugy egyik, mint a másik versenyképes a kultur szokásával s Erdély minden más községei közt pedig bátran állítom, hogy az első között áll; van minden községnek közsükségeket támogató magtár alapvagyona; van minden egyházközségben fiók-gyámintézet, mik kulturális czélokból működnek; van egy újabban alakult dalárdája és ezzel egyesült „kötőke” köre; van 800 tagot meghaladó temetkezési-egylete; van minden községben iskolai takarékpénztár; van tisztán csángókból alakult két bandája; van egy vajdoolvasó köre; van egy szegény gyermekeket segélyző egylet és van, illetőleg még ez év január havában megalakult a népbank, mely hogy működését még meg kezdhette — noha az hason intézetek mintájára alakított — oka: mert alapszabályaink már két ízben lettek a kir. törvényszéktől kiigazítás végett visszautasítva.

És miután ezen intézménnyel az idézett közlemény közelebbről foglalkozik, legyen megengedve, erről egyet-mást elmondanom.

Népbankunk alapszabályai első ízben ez évi január hóban tartott közgyűlésen tárgyalattak, a mikor is az aláírt tagok száma volt 90, kik összesen aláírtak heti 318 betét. E közgyűlésen az alapszabályok modifikáltatván, a szövetkezet megalakult. Czime: „Négyfalusi Népbank”; székhelye Csernátfal. Egyebekben azonos a brassói, baróthi és illyefalvi népbankok alapszabályáival, azon egy lényeges eltéréssel, hogy itt a tőke váltóval kezeltetik 4 havi 10%-os törlesztés mellett. Tisztviselői: igazgató Kiss Árpád csernátfalusi evang. lelkész, aligazgató Sipos János csernátfalusi k. jegyző, könyvvezető Papp János csernátfalusi áll. el. népisk. igazgató-tanító, pénztárnok Péter András csernátfalusi k. pénztárnok. Igazgatósági tagok: Magyarosi Ferencz hosszufalusi k. jegyző, Rusz Janos türkösi k. jegyző, Domokos István bácsfalusi k. jegyző, Irk Albert vaskereskedő. Felügyelő bizottsági tagok: Borcsa Mihály bácsfalusi evang. lelkész, Deák Sándor türkösi evang. lelkész, Bede Dániel áll. felső népiskolai tanító, Fekete József pék, Csere Mihály földész. Közgyűlési elnök Masznyik Gyula hosszufalusi evang. lelkész és közgyűlési jegyző Dáuer Abel hosszufalusi községi tanító.

Szolgájanak ezek a „Csángóinkért” lelkesülőnek biztosítékul arra nézve, hogy habár csendben is, de a hétfalusi kevés számu intelligencia érti, érzi és lelkesül a népert. Nem mondom, hogy még nincs sok-sok tenni való; azt sem mondom, hogy talán még ennél is többet nem lehetne tenni; ámde, és itt be kell ismernünk, hogy még az a kevés intelligencia is, mely itt él, érdeklődősséget nem ismer s még egymás iránt is tartózkodók, lévén közöttük sok a pessimista.

En részemről köszönettel fogadom a „Csángóinkért” lelkesülőnek lelkesítő szavait s csak arra kérem, tartsa meg az írás azon szavait: „ne ítélj, hogy ne ítéltes.” Igazat adok én abban, „hogy csángóink érdekében sok tenni való vár az egyletre”, már t. i. a közművelődési egyletre. „Körülbelöl ép annyi, mint a csángókra az egylettel szemben.”

Tegyen csak valamit az egylet a csángókért, olyat például, a mit mi nem tehetünk, megfogja látni mindenki, hogy a csángó nem lesz haláttan. Nyujtson első sorban is alkalmat a kenyérkeresetre, mert itt ez most égető szükségé vált.

A szorgalom megtörik ma-holnap s néhány év mulva Hétfalu tiszta lesz oláhtól, magyartól egyaránt. Az egylet feladata közt ez áll: „megmenteni a megmenthetőt”; itt van 10 ezer csángó-magyar, gyakorolja hát intencióját s ha ezt teszi, hálával adózand a

Visszhang.

Szecska-, répavágó és zuzó gépei, kukorica-
szőlő, csöves tengeri darálói a legkisebbtől a leg-
nagyobbig s a legkülönbébb árakban sorakoznak a
megelőző tárgyakhoz s ekéi melyek már vagy 30
évesen első díjat nyertek, itt is méltó érdeklődést
keltnek.

A bőripari csoportban Schmidt Adolf és társa
reperi ut 64 szám alatt, m. kir. szab. börtényar-
muk készítményei kötik le figyelmünket. E gyár, mely
egyre hazánk legnagyobb ipartelepeinek, nemcsak
hazánk, hanem egész Európában ismeretes. Budapesten
vül Nagy-Bossányban, továbbá Bécsben és Mün-
chenben is kiterjedt gyárakkal bír.

E czég az egyedüli az országban, mely a bőrt
erőhájjal cserzi, a mi annak sokkal nagyobb tartós-
ságot, szilárdságot és ruganyosságot kölcsönöz, mint
lenyőháj, melyet a többi gyárak használnak. A gyár
felszereléssel is nagyban foglalkozik. Nagy súlyt
tett továbbá a gépszij-gyártásra és e tekintetben
előbb kitűnő produkál. Gépszijait a legjobb sin-
től készíti, meg pedig egyenlítő, ragasztva, nyomva
és szegve a legolcsóbbtól a legnagyobb mi-
nyőségig. Gazdáink gőzcséplőgép-szijaiknak szükségleteit
inkább e gyárból fedezik, mely az ugynevezett
bőr előállítására is nagy súlyt és gondot fordít.

Az élelmi cikkek osztályban messze kimagaslik
egy tetszetős piramis, a melyen Szalády Antal
bíró pótkávégyárának készítményei vannak kiállítva.
Szalády a ki mai napig az egyedüli számbavehető pótká-
végyáros hazánkban, a legutóbb Erdélyben megtar-
tás deési iparkitállításon kitűnő elsőrendű gyártmá-
sát az arany díszoklevelet nyerte el. Soha bírálbizottság
választása igazságosabb nem volt, mert eltekintve attól,
hogy Szaládynak köszönhető a pótkávégyártás beve-
tele Magyarországon, gyártmányai a legtekintélye-
sebb szakértők és orvosok nyilatkozatai szerint ma
legjobb és a legegészségesebbek. Szalády nem kö-
veti mások példáját, kik nagyhangú hirdetésekkel
és amerikai reklámokkal igyekeznek vevőket szerezni
mert nagyszámu vevőit k zárolag kitűnő gyártmánya-
ik köszönheti. »Hungaria« gyógykávét mindazok
ismeretével fogyasztják, kiknek az izgató mokka árt,
mert e kávé kitűnő táperővel bír s csersavtartalmánál
maga minden gyomorba és a gyomortól eredő bajok-
ra biztos és állandó javulást eredményez. Szalády
alkávéja pedig úgy zamatjánál mint tiszta alkatré-
méinél fogva felülmul minden más pótkávét s a mi a
mindig friss minőségben állítatik elő és küde-
ket szét.

A hangszeriparban kétségtelenül a legelső helyek
egyikét foglalja el Schunda V. J. cs. és kir. udvari
alkitató (magyar-utca 26. sz.) gyűjteményes csoportja.
Vannak ott állítva mindenféle réz- és fafuvó vonó
s ütőhangszerei, továbbá híressé vált, gyönyörű hangu,
különmulhatatlan pedalezimbalmai, melyeken több ízben
szának a muzeumot látogató közönség előtt. Schunda
pedalezimbalom feltalálója, elévülhetetlen érdemeket
szerezett magának nemcsak azért, hogy e
hangszert úgy a főúri salonokban, mint a polgár há-
zában itthon, sőt e külföldön is ismertté és kedveltté
tette, hanem azért is, mert mintaszerű gyára díszére
állik a magyar iparnak.

Ez iparág terén szerzett érdemeit nemcsak számos
alkitítás, köztük a párisi, bécsi és budapesti ismerte
elsőrendű kitüntetésekkel, hanem ő felsége a király
ki, miután már korábban a koronás arany érdem-
rendszert tüntette ki, az 1885. évi orsz. kiállítás al-
kalmából legmagasabb elismerését nyilvánította.

A közönség köréből.*)

Tekintetes szerkesztő ur!

Bécses lapja idei 131. számában »Helyi és vi-
déri hírek« rovatában »Gyors hajtáshoz« cím
alatt megjelent közlés, azon valóban érthetetlen és
egés a rendőri hatóságot érinteni óhajto kérdéssel
foglalkozik: »Mikor intézkedik a rendőrség erélyesen a
gyors hajtás ellen? Bármely értelemben és bárki által
tett ezen közlés, én a pusztá helyreigazítás ked-
véért is megjegyzem, hogy az erélyes intézkedés a
gyors hajtás ellen a fenti figyelmeztető közlés nél-
kül és előtt is már létezett; létezik az 1879. évi t.
120. § ában (kih. bünt. törv.) a helyi szabályren-
delésben és az oly gyakran közhírré tett szabályokban;
sajnos, még nem sikerült azon módot feltalálni,
hogy a tettest a cselekmény előtt már ismerjék avagy
megbüntessék, vagy pedig minden büntetendő cselek-
mény bekövetkeztetéseért a hatóság felelősséget vál-
ljon, ha nem ismeretes azon mód, hogy a tettes ér-
telme szerint megbüntettessék.

Midőn egyuttal megjegyzem, hogy nem a holtö-
vényi ember, hanem a molnár-legény volt ittas álla-
potban, megemlítem még a városkapitányság azon, a
hajtással kapcsolatos üdvös intézkedését, mely ismé-
telten közhírré tettett, hogy nem csupán a bérkocsi-
sok szekerei, hanem minden magán-jármű is, akár
idevaló, akár idegen, Brassóban és külvárosaiiban söté-
tét időben csak égő lámpákkal járhat és hogy ezen
intézkedés is szigorúan ellenőriztetik.

Brassó, 1887. november 18-án.

Veritas.

Táviratok.

Páris, nov. 21. (Eredeti távirat.) Grévy
ma délelőtt felajánlotta Clemenceaunak az új
kormány-alkitást. Utóbbi azt válaszolta, hogy
kész elvállalni ezen feladatot, de nézete szerint
a jelenlegi helyzetet nem a miniszteri kérdés,
hanem másféle elemek teszik bonyolulttá. —
Este az Elysei palotában Grévy és Clemen-
ceau, valamint más politikai személyiségek
között értekezlet volt.

Helyi és vidéki hírek.

Magyar ruha. Mióta király ő Felsége legutóbb
Kolozsvárt volt, a magyar ruha kezdi ismét visszahó-
dítani régi helyét. Helyesen! Allandó márczius tizen-
ötödiki bizottságunk is pénteken tartott ülésében el-
határozta, hogy a bizottság tagjai lehetőleg magyar
öltözetben jelenjenek meg s hogy propagandát csinál-
janak, hogy ünnepélyes alkalmakkor magyar közön-
ségünk magyar ruhában jelenjék meg.

Gyűlés. A »Brassói kereskedelmi és iparegyesü-
let« választmánya ma, kedden este 7 órakor saját
helyiségben ülést tart, melyre a tagok ez uton is meg-
hívatnak.

Király-e vagy császár? Mégis furcsa dolog, hogy
a brassói német újság nem akar magyar királyt is-
merni. A mi t. lapársunk, ha ő Felségéről beszél,
vagy azt írja: »Kaiser Franz József«, vagy pe-
dig »der Kaiser von Oesterreich«. Legújában
is produkálja a »Kaiser Franz Josef« címet. Vajjon
nem tudná-e lapársunk, hogy Magyarországnak nincs
császára, hanem apostoli királya?

Tévedés az évi jelentésben. Az E. M. K. E. bras-
sómegyei fiókvalasztmányának évi jelentésében azon
tévedés fordul elő, hogy B.-Ujfalu községében csak 1
tagja van az egyletnek. Ezen tévedést ezennel helyre-
igazítjuk, kijelentve, hogy ott három tag van, névsze-
rint: Barcsay Albert, Csete Bálint és Szabó
László.

Mi a becsületsértés? című közleményünkbe
azon tollhiba csuszott be, hogy az ítéletet Reich Gyula
albíró ur hozta volna, a mi téves, mert azt Dráxler
Gusztáv albíró ur tárgyalta s ezen ügyben ő is ítélt.

Hangverseny. Jaschik ur által a róm. kath. jó-
tékonysági egyesület javára minden évben rendezett hang-
versenye szombaton tartatott meg nagy számu közön-
ség érdeklődése mellett a Nr. 1. termében. A hangver-
seny összbenyomása igen kedvező volt s a rendezőnek
csak dicséretére vált. Nem eléggé helyeselhetjük azon
ujtást, hogy nem a minden zenei élvezetet lehetetlenné
tevő terített asztalok mellett, hanem azok nélkül, egé-
szen hangversenyszerűen rendeztetett az estély. A vá-
rosi zenekar a nyolcz számból álló műsorból a szo-
kott precizitással kettőt játszott: az elsőt, Kreutzernek
nyitányát »Das Nachtlager von Granada«-t s az utol-
sót: Mendelssohn »Lakadalmi indulója«-t. A ma-
gyar »Dalkör« igen sikeresen énekelte Beckernek
ugyan nem új, de dallamosságánál fogva mindig szí-
vesen fogadott s hatásos »A kápolna« cz. férfikart,
valamint később Schmidnek »Népdalegyvelegét.« A ve-
gyeskar, melynek női tagjai nagyjából Jaschik ur
tanítványai, Taritzky Ferencnek nehéz s merész mo-
dulatiokkal bíró »Intését« s Abrányi Kornél »Esti
dalát« énekelte. Mindkettőn meglátszott a lelkiismeret-
tesen gondos tanulmány s ujjalag bebizonyította a kar-
nagynak e téren való működésének hivatottságát. Még
egy csinosan énekelte négyszolamu női kart magánrésze-
letekkel volt alkalmunk hallani Jaschiktól: »Ein Tag
aus Liedern«; de a szerzemény sokkal tarkább, sem-
hogy egységes benyomást gyakorolhatott volna. A hang-
versenyen szereplő, — közönségünk által előnyösen
ismert szolisták Grigorovics Olga k. a. s Hintz ur vol-
tak. Elseje Upohr L. egyik hegedűhangversenyéből ját-
szott nyugalommal, fejlett technikával s behizelgő elő-
adással egy Adagiot, melyet a meg-megújuló tapsokra
még megtoldott Bachnak egy a G huron játszott áriá-
jával; másodikik Löwenek »Archibald Douglas« cz. híres
balladáját énekelte. A mi Hintz urnak énekében kü-
lönösen tetszik, az rokonszenves hangján kívül az elő-
adás finomsága s bensősége, értelmes odasimulása a
tisztán kiejtett szöveghez és énekének zenei tagoltsága.
A műsor legsikerültebb számát kétségkívül az képezte.
A hangverseny után élénk részvétnek örvendő s reg-
gelig tartó táncz következett.

Öngyilkos férfi. A rendőri iroda jelentése szerint
vasárnap egy helybeli szállodában egy idegen, mintegy,
28 éves, férfi föbe lőtte magát, a nélkül, hogy sze-
mélyére vonatkozólag bármily felvilágosítást is hagyott
volna hátra.

Okládon tegnap hétfőn folyt le a képviselővá-
lasztás. Mint jelöltek állottak egymással szemben dr.
Heltai Ferencz szabadelvű párti s Bartha Miklós
függetlenségi. Lapunk zártáig még nélkülözzük az ered-
ményről szóló táviratot.

Műkedvelői előadás Hosszúfaluban. A nemrég
alakult négyfalusi »tanító dalkör« egyrészt saját
szükségleteinek fedezésére, másrészt pedig a négyfalusi
szegény tanulók segélyezésére f. hó 26-án este fél 8
órákor a Hosszúfaluban lévő »Naphoz« czimzett ven-
dégelő termében szini előadással és szavalattal egybe-
kötött tánczestélyt rendez. Szinre kerül: Miért nem
házasodik meg a sógor? Vigj. Balás Sándortól. Sze-
replők: Gáspár Anna k. a., Perényi Juliska k. a.,
Michaelis Lipót és Stott János. Rendező Bede Dániel
tanár. A szavalati piéceket kitölti Perényi Berta k. a.
s Balázs Péter. A helyárak következők: I. hely 70
kr. II. hely 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtat-
nak és hirlapilag nyugtáztatnak. Ajánljuk ezen estélyt
közönségünk szíves figyelmébe.

Halálozás. Mult számunkra már elkésve érkezett
hozzánk a szebeni jog-akadémia jeles képzettségű igaz-
gatójának, dr. Lentz Alajosnak, halála, kibn Szeben
városa egyik legtekintélyesebb s minden körben álta-
lános tiszteletnek örvendő polgárát veszté el. A tu-
dós tanár temetése f. hó 18-án d. u. 3 órákor ment
végebe, melyen megjelent a város összes intelligen-
ciája nemzetiségkülönbség nélkül. A gyászokcsit rend-
kívül sok koszoru borítá el. Ott voltak többek között
gróf Bethlen András főispán, Román Miron érsek,
Waldstätten altábornagy, gr. Schönfeld és Pach tá-
bornokok több tábornoki törzstiszttel, Thallmann Gusztáv
alispán, a jogakadémia tanári kara, az összes
hivatalok főnökei, valamint a magánintézetek s társu-
latok előjárói stb. A részvét az elhunyt családja iránt
általános.

A szathmári püspök. A hivatalos lap közli Mesz-
lényi Gyula esztergomi főszékes-egyházi kanonok,
czimzetes apát és papnöveldei kormányzónak szathmári
püspökké való kinevezését, melyet már lapunkban
jeleztünk.

Felolvasás. Pauliano Mihály párisi csillagász ma
este 8 órákor felolvasást tart a román gymnasium
nagy termében a világ keletkezéséről.

Magyar népdaltársulat. Mezei János kitűnő deb-
reczeni magyar népdaltársulata ma és mindennap este
játszik a városi sörcsarnokban. Ma a »Cselédcsiny«
cz. bohózat kerül előadásra.

Közigazdaság.

A szófiai főkonzul 1886. évi jelentése *)

(Vége.)

Mezőgazdasági gépek közül az 1886. évben csak
keves hozatott be. Cséplőgépek, ekék és boronák az
osztrák-magyar-monarchiából, tengeritörők Németor-
szágból, malom-berendezések Angliából, könyvnyomdai
gépek Németországból, ellenben a betűk nagyrésze az
osztrák-magyar monarchiából hozattak be.

Varrógépeket az 1886. évben Németország, ki-
sebb mérvben az osztrák-magyar-monarchia is szállí-
tott ide. Vasbutorok, tűzmentes szekrények nagyobb
része monarchiánkból szállítatik. Ablak-üveg tekint-
tetében — miután árunk csekélyebb minőségűek, az
üveglapok vékonyak és zöldek — Belgiummal sikere-
sen nem versenyezhetünk. Az öblös üveg, porcelan-
- és üvegapró-árunk azonban uralják az itteni piacot.
A behozatalban különben jelentékeny mennyiséggel részt-
vevő szövő- és harisnyaárak aránylag csekély része
hozatott be az osztrák-magyar-monarchiából. Férfi di-
vatárak tekintetében a magyar és osztrák gyártmány
egyedül uralta a piacot, mindazonáltal a behozatal
az 1885. évvel szemben csökkent. Ez iparágakban
kivételünk, két itteni czég fizetésbeszüntetése követke-
ztében, érzékeny veszteséget szenvedett a mely a nem
eléggé óvatos hitelnyújtásnak tudandó be. A női di-
vatárak Német- és Franciaországból, selyem és se-
lyemáru Franciaországból, Svájcából, Olasz- és Né-
metországból, felselyem szövetek az osztrák-magyar
monarchiából hozattak be. Vászón és csínvat legna-
gyobb részt monarchiánkból került piacra, mindazon-
által Németország versenye jelentékeny.

Férfi és női fehérneműek többnyire az osztrák-
magyar monarchiából, a finomabb minőségűek pedig
Franciaországból hozatnak be. Németország apró- és
diszmuáruival jelentékeny versenyt idézett elő. Eser-
nyők és napernyők itt mint magyar és osztrák beho-
zatali cikkek ismeretesek, noha Német- és Francia-
ország versenye, különösen a női kalapokkal, ugyszin-
tén Angliáé olcsó nemezkalapokkal, figyelembe veendő.
Hangszerek és zongorák inkább Németországból, mint
az osztrák-magyar monarchiából, a fuvóhangszerek
azonban, katonai zenekarok részére, az osztrák-ma-
gyar monarchiából hozatnak be.

*) L. »Brassó« 131. számát.

Olaszország olcsó gyújtószállítmányaival itt kísérletet tett; mindazonáltal a kedvelt magyar és osztrák árut a piacról le nem szoríthatta. A kőolaj legnagyobb részt Oroszországból kerül piacra; az amerikai áruk után csekély kereslet fejlődött ki. Olaj az 1886. évben az osztrák-magyar monarchiából aránylag csekély mennyiségben hozatott be. Lisztből csak a finomabb minőség kerül monarchiánkból, a közönséges liszt-szükségletet a tirnovói, philippopoli, az itteni és a samakowi malmok fedezik. A steamingertyák egy részét az osztrák-magyar monarchia szállítja, noha az olcsó belga áru nagy versenye háttérbe szorították.

Cukor az 1886. évben csaknem kizárólag az osztrák-magyar monarchiánkból hozatott be; a hivatalos adatok szerint monarchiából 4.533, 822, Ang-

iából 22,216, Olaszországból 3,231, Németországból 3,935 kg. cukor szállított ide.

Kivitel: Az 1886. év folyamán Bulgáriából kivitt áruk értéke 28.459,593 frankra rug szemben az 1885. évi 42.067,980 frankkal. Az osztrák-magyar monarchiába irányuló kivitel értéke azonban az 1885 évi 915,372 frankról az 1886 évben 2.288,013 frankra emelkedett.

Ezen érték a kivitel mennyiségének feltüntetésével az egyes áruk között következőképpen oszlik meg: élőállatok 128 kg, 100 frt.; élelmi szerek 15.553,224 kg., 1.262.160 frank; gabonamű és növények 18,696 kg., 22.003 frank; trágyaszerek és hulladékok 352,184 kg., 32,075 fr.; tüzelőanyagok 2,365 kg., 253 fr.; vegyészeti nyerstekek 1.196,425 kg., 139,762 fr.; kőolaj-, agyag- és üvegáru 5.231 kg., 1,704 fr.;

fémáruk 49,651 kg., 24,366 fr.; vasuti anyagok 9 kg., 150 frank; irodalmi és művészeti termékek 12 kg., 60 fr.; összesen 17,861.008 kg., 2.288,013 frank értékben.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1887. november hó 22-én

Román papírpénz à 20 frankos	8.61 vétel	8.63 eladás
ezüstpénz à 20	8.55	8.60
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95	9.97
Török lira	11.24	11.28
Arany	5.88	5.90
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztéryni József.

H I R D E T M É N Y E K.

Egy tekeasztal

eladó a „Brassói magyar polgári kör“-ben. Ara 80 frt.

Általános közkívánatra még néhány előadás!

A városi sörházban
ma kedden, 1887. évi november hó 22-én, és mindennap
MEZEY JÁNOS
debreczeni első Orpheum-társulata
tart előadást naponta új műsorozattal.
Ez alkalommal különösen figyelembe ajánljuk:
A cseléd-csiny,
bohózat (először adatik).
— Naponta előadás
új műsorozattal.
Kezdeté 8 órakor.

Szám 397.—1887, végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a marosvá-árhelyi kir. törvényszék 6090.—1887. számu végzése által Láng József javára buni báró Szentkereszty Pál ellen 120 frt. tőke, en-

nek 1887. évi április hó 2-ik napjától számított 6%-os kamatai és eddig összesen 54 frt 4e kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 500 frt-ra becsült két darab 4-éves pej kanczából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a segesvári kir. járásbíró 3395./1887. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Bunban végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközökre 1887. évi november hó 23-ik napjának délelőtti 10 órája — végrehajtató írásbeli kérésére — határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbet igénynek becsáron alul is eladatni fognak.

Az előverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az előverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Segesvár, 1887. november 11-én.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

Brassóban, a Nagy- s Czérna-utca sarkán
ajánlja a legnagyobb választéku butorokkal
fölszerelt

butorraktárát,

valamint műhelyét, mely minden e szakmába
vágó munkákat gyorsan s jutányosan készít.

Ugyanitt diófa-furniok is kaphatók.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

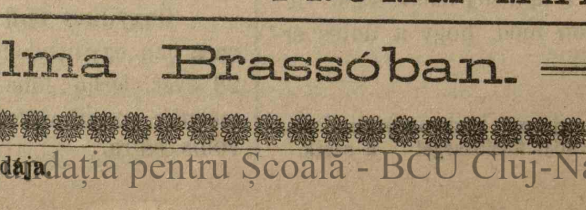
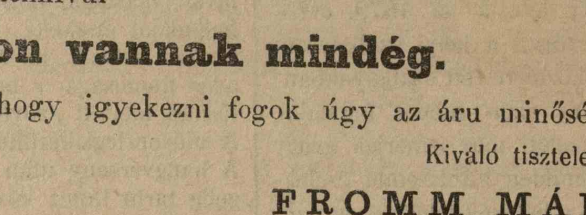
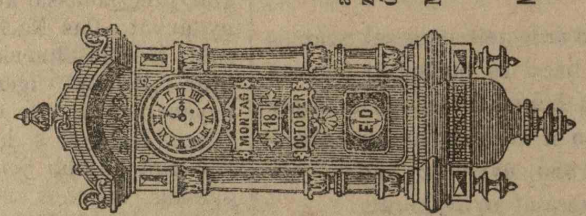
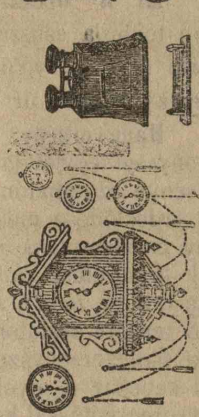
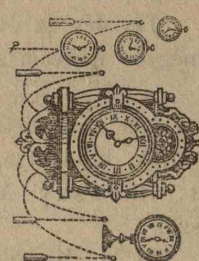
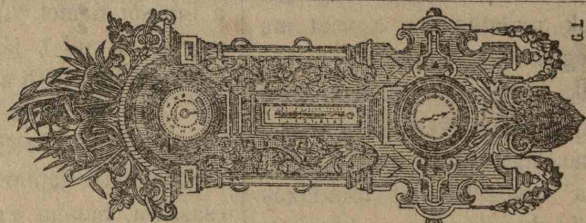
Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléseles s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

(213) 45—*

Mély tisztelettel **Knapp M.**,
fényképész.

DRESSNANDT J. EDE (150) 16—
órás és optikus

Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt
(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja jól berendezett raktárát, egy mint: arany és ezüst svájci zsehorát, inga-, keret-, szwarzvaldi mindenféle órákat, továbbá óraláncokat, zeneműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legelőbb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltetnek. Olyan tárgyak, melyek a megrendelőnek kedvére nincsen, részeseég nélkül készíttve visszavetetik.

Minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőbbesben teljesítetik.

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.

Fölszerelve a legújabb műszaki segédgépekkel, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy kifogástalan

őrleményeket

állítok elő, mely őrleményeimet ajánlom a nagyérdemű közönségnek. — Ezenkívül

hüvelyes vetemények raktáron vannak mindég.

Szíves támogatást kérve, biztosítom a nagyérdemű közönséget, hogy igyekezni fogok úgy az áru minőségével, mint az árakkal is kielégíteni.

Kiváló tisztelettel

FROMM MÁRTON.

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.